

On aamuja kun tämän emännyyden ei pitäis herätä ollenkaan tai ainakaan tehdä mitään saati sitten astua askeltakaan ovesta ulos! Kiitän luojaani...ylläni oli joku yöpaidan resu sentään eli seikkailuani ei ihan Eevan asussa sentään.. Eli aamu kertakaikkisesti ihana aamu...lupaa taatusti hellettä! Aurinko paistaa mut ketään ei liikkeellä, kylätie on niin hiljainen! ♪ □ Päästin pienen mäykkyyneidin aamupisulle ilman isompaa lajitoveriaan koska kaksin näitä kumppaneita ei kannata laittaa jos meinaa että nuorimainen saisi jotain tuotosta aikaiseksi.. Joo koira syliin ja nokka kohti ulko-ovea....PAM! Mitä hittoa...toi ääni ei tuo tullessaan kuin pahaa.. Perskeles minä jäin lukkojen taa... No niinpä niin...aivot raksuttamaan mitäs seuraavaksi teen...ei helevata mut onhan aina kodinhoitohuoneen ovi auki (mies jättää usein aamulla kun lähtee töihin) vatut ollut sekkään...mikä lie intous tännään lukita sekkii ovi..pelkää varmaan että joku vie nukkuvan armaan lakanoitten välistä... JA SENKUN NÄKIS! Ei muuta kuin tossua toisen etteen ja seuraavaa kohdetta kohti...terassin ovi se on taatusti auki! Mitä tekee tämä runsasmuotoinen emännöys? Seisoo kun vahapatsas korkean terassinsa vieressä..."MITEN IHMEESSÄ TUONNE PÄÄSEE?" Niin kultamurunen ei oo tehnyt rappusia vielä terassille kun meiltä loppui aines siihen..terassi on tuossa meikäläisen kainaloitten korkeuvella se lattia nääs! "Ei hitto tonne en pääse koskaan" noin ajattelin mutta hätiä mitiä tuhottavaksi vanha betoniämpäri...kesti kuin kesti jotenkin kipuamiseni...EI HITTO SE ON LUKOSSA! Siis siinä vaiheessa alkoi olee jo huumori kaunaka.. Itku meinasi tulla kun muistin LÄMPÖRULLAT ON LÄMPIÄMÄSSÄ JA KAHVINKEITIN PÄÄLLÄ JA SE PIENI 50 TUUMAINEN TÖLLÖKIN HUUTAA OSTOS TV:TÄ KIIVAASTI...voi ja rakkaat isomman koirulin kasvot näkyi ikkunan takkaa että "RAKAS EMÄNTÄ MUA KUSETTAIS!" Se että sain itteni sinne terassille satuttamatta niin miten hitossa pääsen alas?? NIINPÄ....mitenkä? Kertooko kukaan..ei vaan itse on emännän selvittävä tästäkin haasteesta! Heitin terassi tuolin kauaksi...vattu liian kauaksi...meinasinko ihan spagaatilla sinne päästä oli meinaan heitto niin komia että kaaressa tuoli sai kyytiä terassin reunasta parin metrin päähän..ei nyt loppuu keinot..ei kun kontalleen ja siitä hiljaa hivuttamalla! Siis nää asennot alkaa olemaan minulle niin utoja ja tuiki tuntemattomia että sanonko suoraan että meikä ei taivu! Ei kertakaikkisesti oon jäykkä kun koiran kakka jäätyessään pihamaalle...ei käänny ei taivu varteni mun.. Pääsin hivuttamalla alas ja arvatkaa oliko jo hiki tässä vaiheessa? Ihan pelkkä ajattelu työnti hikkee pintaan...mitä vattua teen seuraavaksi? Turvakoodillinen kaappi missä on avain se muistui mieleeni!! Sitä kohti päättäväisesti mutta mikä sen koodi on...MIKÄ HITTO ON SE KOOOOOODI?? Ei siis kertakaikkisesti silloin tuntui että maa valuu jalkojeni alta ja tuo vasta valmistunut talo saa tulen persuuksiinsa..miten selitän palokunnalle ja vakuutusmiehelle kun koko kämppä on täynnä toiminnassa olevia laitteita..? Ei siis tietoaakaan mistään koodeista kokeilin ihan kaikkea jopa pankkikorttienikin tunnuksat siihen näpyttelin ei aukea ei...seisoin aparaatin vieressä kirves ojossa...PERKELE SÄÄ OOT KOHTA HENGETÖN! Minnuu vitutti suoraansanottuna aivan ankarasti..on meillä turvatalo...turvaa on niin hitosti että emännöys ei pääse edes sissään! Vittu jää koko laatikko siihen ihan ittekses... (anteeksi kielenkäyttöni!) Ei auta ei..Reiskat kinttuihin ja kohti naapuria...sitä naapuria jota en ole vielä edes tavannut...mutta kun tää assuu lähinnä niin tietysti sinne! Pimpom....ovelle tulee tuiskussa ja tuiverruksessa vanhempi rouvashenkilö joka odottaa taksia lasarettiin...siinä minä poloinen resuisissa kampeissani tutustumassa lähinaapuriini ihka ekku kertaa, tukka mohikaanimatorisesti pystyssä, repaleiset housuntynget kintuissani ja paituli ylläni jossa on edellisen hiustenvärjäyksen värjäämät läikät vielä muistona...liekö jätin poistumattoman kuvan naapurille uudesta naapurin emännöydestä?? Pahin painajainen varmaan.. :) Sain kun sainkin puheenvuoron rouvan vuolaasta vaivojen kertomisesta, oli trombi epäilystä, oli ruusuakin ehkä ja mitä lie mutta vaivanen tuntui tää rouva olevan..minä hikisenä vieressä piipittämässä että

"saisiko sitä puhelinta.. se pallee kohta koko torppa!" Olikohan tää rouvasihminen kuullut minun olevan hoitaja?? Sitä jäin pohtimaan tapaamisemme jälkeen kun niin vuolaasti tuli koko Farmaca Fennia lävitte koluttua... Sainhan soitettua miehelleni että se koodi siihen hiton aparaattiin ja kerrottua mikä on tilanne...armas ulkona ja talo pallee! No ei vielä mutta kohta... Sain koodin ja sitä hokien kohti taas kotia...ei käy!! Ei aukia Ei Ei Ei...mitä vittua! Oikea on koodi mutta aparaatti päätti että olin kokeillut jo ihan liian monta kertaa...olen edelleen ulkona "usko se jo akka parka tää on sun kohtalos!" Siis varmaan kilometrien päähän kuului se vitutus olin niin kiukuissani mitä ihmettä teen...melkein jo revin irokeesimäisiä hiuksiani ottalohkosta että toimi aivot toimi mitä määräätkö euron nyt tehdä? Ei kuin Reiskat kohti seuraavaa naapuria...kuuma hitto että osasi ollakkin kuuma...kävelin ja kävelin koiranpentu kintereilläni joka selvästi huuti kans "ei jaksa enää..onks pakko jos ei taho?" Siinä minä elämää riepottelema emännyyks kävelin nukkavieruissa kampeissani pitkin hiekkasta kuumaa autiota kotitietäni kohti seuraavaa taloa...hiki valui selässä ja rinnat läpsyivät samassa tahdissa ihhoo vasten ja hiki senkun lisääntyi! Se siitä suihkusta oon nyt paljon märempi kuin suihkun jälkeen...jalat oli tulella ! Reiskat ei ehkä ole parhaat kengät näin plus 25 asteen lämpötilassa...jalkapohjia pisteli kamalaa siis ihan kamalaa. Ajattelin että tästä ei selvitä hengissä ei.. No naapurissa kutsuvasti oli jopa avain ovesa..ei kukkaa tullut ovvee avaamaan vaikka kelloa kilkatin päätin avata oven ovesa olevalla avaimella ja huhuilin "huomenta olisiko kettään kotosalla??" Sain vastaani vain isokokoisen koiran (varman ainakin karhu se oli) murinan ja haukkumisen...se ovi oli muuten todella nopiaa kii...ja ei kun pakkoon! En katsonut edes taakseni ja koiranpentu se vasta menikin, häntä koipien välissä pitkin hiekkatietä peläten pahinta.Kyllä siinä olis kylän emännyyksillä näkemistä meikä juoksee ja sanonko näin rintavana että se ei ole kaunista katsottavaa ei kertakaikkisesti ei! Seuraava uhri tai siis naapuri ei kettään kotona ei..vieläkö mun on jatkettava? Siis mää oon niin poikki kertakaikkisesti..ja kohti tuttua naapuria Kirsiä siellä ainakin joku on kotona! AUTO EI OLE PIHASSAvoi vattu sentään eikö oikeesti ketään???? Koirat huusivat ja huomasi ovesa olevan avaimen...jee on siellä ainakin joku! Pimpotin ovikelloa kutsuvasti johon vastasi 4 koiran räskytykset....TURVAT KII TÄÄ HALUU NUKKUA!! Minä vajosin varmaan metrin maahan alespäin hävetti niin helevetisti...joo olen minä ihan hiljaa mutta auttaisitko naapuria hädässä?? Heh naapuri olikin ihmeessään että täällähän onkin joku ja mie onneton emännyyks luulin naapurin karjuvan minulle että pidä eukko turpas kii mie vielä nukun ! Ja taas tuttu numero kännykkään ja yhteys mieheeni...SE PALAA KOKO TORPPA JOS ET NYT TUU!! Tuli pari valikoivaa sanaa langan toisestapästä mutta tuli sitä minultakin! Puhelun loputtua en voinut muuta kuin kiukuissani pillahda itkuun...SE TULEE SE EI PALA SITTEKÄÄN! Naapuri silmät pyöreinä seurasi sivusta touhuani ja tarjosi limpsan olin varmaan jo niin kuivan näköinen emäntä kun kaikki neste oli valunut hikenä ihoani pitkin...voi että se limpsa maistui kuin taivaalliselta! Siinä sitä istuttiin tovi ja mietittiin maailmanmennoo...kyllä se kuule tästä vielä iloksi uso pois! Ja usonhan mie..iloksihan sen on tästä mäntävä tai tulee katastrooffi kertakaikkisesti.. Virvokkeen nautittuani nokka kohti taas kilometrien päässä olevaan kotiini...no ei nyt sentään tuota matkaa mutta tunne oli ainakin sellainen! Mää olin niin väsynyt kun pääsin kotipihaan, kurkin ikkunoista ei oo savvuu ei pala vielä. Vanhempi koira kusi hädässään vinkui ja vaati ulospääsyään ja minä yritin lohduttaa kaveria "laita kinttus ristiin tai kusase pönttöön!" Ei osannut tää jalorotuinen koira moista temppua tehdä mutta odotti kiltisti ei lorottanut lattialle ei.. Loppu hyvin kaikki hyvin...ai on vai? Jalat muussina, käsivarret palanneina, hermot menettäneenä, naapurit säilyttäneenä onko kaikki hyvin.. onko? No ei ne taida olla.. Huomenna en tee mittään en kuseta koiria pissikööt sisälle, en tee yhtikäs mittään! JA MÄÄ HALUAN NORMAALIN RAUHALLISEN

ELÄMÄN...OLISIKO JOLLAIN ANTAA??